

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Μαξίμου, περὶ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ πρώ-
τῃ αὐτοῦ ἐξορίᾳ, ἥτοι ἐν Βιζύῃ κτλ. 136—172.

Τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου ἐπισκόπου Πόρτου, ἡγουν
τοῦ λιμένος Ῥώμης, καὶ μάρτυρος τῆς ἀλη-
θείας περὶ θεολογίας. 180—188.

Οἱ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας κατ' αὐτοῦ διωγμοὶ ὑπὸ
τῶν τότε αἵρετικῶν· λατινιστί. 193.

Κατὰ Κωνσταντινουπολιτῶν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου πα-
τρὸς ἡμῶν Μαξίμου, στηλιτευτικὸν ὑπὸ τι-
νος μοναχοῦ, ἐκ καρδίας ἀγανακτοῦσης συγ-
γραφέν. 201—205.

Τὰ ἀφορῶντα τὸν ἅγιον Μαξιμον ἐκ τε τοῦ
Ἱερολογίου καὶ τοῦ Μηναίου. Ἰανουαρίου
κα'. καὶ Αὐγούστου ιγ'. ἥτοι ἀκολουθίαι.
205—221.

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξι-
μου· λατινιστί. 221—224.

Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς
Θαλάσσιον τὸν ὀσιώτατον πρε-
σβύτερον καὶ ἡγουμένον περὶ
διαφόρων ἀπόρων τῆς θείας
Γραφῆς εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπο-
κρίσεις ΞΕ'. 241—785.

Τῷ ὀσιωτάτῳ δούλῳ τοῦ Θεοῦ, κυρίῳ Θαλασ-
σίῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἡγουμένῳ, Μαξιμος
ταπεινὸς μονάζων, χαίρειν. 244.

Ἱερόλογος τῶν παρακειμένων τοῖς μετωπίαις
σχολίων. 261.

Ἐκ τῶν Φωτίου περὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου. 268.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις μετὰ
καὶ σχολίων.

Α'. Τὰ πάθη αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κακὰ, ἢ παρὰ
τὴν χρῆσιν κακὰ; Λέγω δὲ ἡδονὴν καὶ λύ-
πην, ἐπιθυμίαν καὶ φόβον, καὶ τὰ τούτοις
ἐπόμενα. 269.

Β'. Εἰ πάντα τὰ εἶδη τὰ συμπληροῦντα τὸν
κόσμον ἐν ἑξ ἡμέραις ὁ Δημιουργὸς ἐποίησε,
τί μετὰ ταῦτα ὁ Πατὴρ ἐργάζεται; Ἐφρὴ
γὰρ ὁ Κύριος· «Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐρ-
γάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι». Μήτι ἄρα τῶν
ἁπλῶς γεγονότων εἰδὼν συντήρησιν λέ-
γει; 269.

Γ'. Τίς ἐστι, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἐν πόλει
τὸ κεράμιον βασιτάζων τοῦ ὕδατος, ᾧ οἱ ὑπὸ

Χριστοῦ πεμπόμενοι μαθηταὶ ἀπαντῶσι,
καὶ κελεύονται ἀκολουθεῖν; Τίς τε ὁ οἰκο-
δεσπότης; Πῶς καὶ διὰ τί παρὰ τοῖς εὐαγ-
γελισταῖς σιωπᾶται τὸ ὄνομα; Καὶ τί τὸ
ἀνώγειν τὸ μέγα καὶ ἐστρωμένον, ἐν ᾧ τὸ
φρικτὸν τοῦ Θεοῦ δαίπνου τελεῖται μυστή-
ριον; 272.

Δ'. Περὶ τοῦ μὴ κτήσασθαι δύο χιτῶνας. 276.

Ε'. Τίς ἡ κατηραμένη γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ
Ἀδάμ; κτλ. 277.

Σ'. Πῶς· «Ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρ-
τίαν οὐ ποιεῖ;» 280.

Ζ'. Πῶς οἱ νεκροὶ σαρκὶ κρίνονται; 284.

Η'. Πῶς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτί; πῶς καὶ φῶς
αὐτὸς λέγεται, καὶ ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, ὡς
ἄλλος ἐν ἄλλῳ; 284.

Θ'. Πῶς· «Νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν; εἰτα, «Τὸ
γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βᾶθρα
τοῦ Θεοῦ;» 285.

Ι'. Πῶς οὐκ ἐστὶν ὑπέρημα τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν; 288.

ΙΑ'. Τίνες οἱ αἰθίοι δεσμοὶ, καὶ τίς ὁ ζῶφος
κτλ. 292.

ΙΒ'. Τίς ὁ ἀπὸ σαρκὸς ἐσπιλωμένος χιτῶν; 293.

ΙΓ'. Τί ἐστι, «Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου;» κτλ. 293.

ΙΔ'. Τί ἐστι σέβας, καὶ τί ἐστι λατρεία; 296.

ΙΕ'. Τί ἐστι, «Τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου Πνεῦμά ἐστιν
ἐν πάσιν;» 297.

ΙΣ'. Τίς ὁ χωνευτὸς μόσχος; κτλ. 300.

ΙΖ'. Διὰ τί ὁ ἄγγελος ἀποκτεῖναι ἐζήτει τὸ παι-
δίον; κτλ. 304.

ΙΗ'. Εἰ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται,
κατὰ τὸν ἀπόστολον, πῶς πάλιν λέγει·
«Ὅσοι ἐν νόμῳ δικαιωσθε, τῆς χάριτος
ἐξεπέσατε;» 305.

ΙΘ'. Τί ἐστὶν· «Ὅσοι ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως
καὶ ἀπολούνται; κτλ.» 308.

Κ'. Τίς ἡ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ παραλόγως, ὅσον
τὸ φαινόμενον, ξηρανθεῖσα συκῇ; κτλ. 308.

ΚΑ'. Τί ἐστὶν, «Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ
τὰς ἐξουσίας;» καὶ τὰ ἐξῆς. 312.

ΚΒ'. Εἰ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις δεῖξει
τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὁ Θεός, πῶς εἰς ἡμᾶς
τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν; 317.

ΚΓ'. Πῶς· «Καὶ δώσει αὐτῷ ὁ Θεός τὸν θρόνον
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς αἰῶνας;» 325.